

פרשת מקץ – חמישי

(טו) **אִם־בָּנִים אַתֶּם אֲחֵיהֶם**

אֶחָד יֵאָסֶר בְּבֵית מִשְׁמָרְכֶם וְאַתֶּם לָכוּ הֵבִיאוּ שָׂבֶר רַעְיוֹן בְּתֵיכֶם:

רש"י: בבית משמרכם. שאתם אסורים בו עכשיו: ואתם לכו הביאו. לבית אביכם: שבר רעיון בתיכם. מה שקנייתם לרעיון אנשי בתיכם:

(כו) **וְאַת־אֲחֵיהֶם הִקְטַן תְּהִיאוּ אֵלַי וְאַמְנוּ דְּבָרֵיכֶם וְלֹא תִמְוֹתוּ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן:**

רש"י: וְאַמְנוּ דְּבָרֵיכֶם. יתאמתו ויתקיימו כְּמוֹ אֶמֶן אֶמֶן וְכִמוּ יֵאָמְנוּ נָא דְּבָרֶיךָ:

(כז) **וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו אֲבֹל־אֲשָׁמִים | אֲנַחְנוּ עַל־אֲחֵינוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ עֲרֹת נַפְשׁוֹ בְּהִתְחַנְנוּ אֵלֵינוּ וְלֹא שָׁמַעְנוּ עֲלֵינוּ בְּאֵה אֵלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת:**

רש"י: אֲבֹל. כתרגומו בקושטא. ראיתי בבראשית רבה לישנא דרומאה (לשון בני הנגב) הוא אֲבֹל בָּרַם: באה אלינו. טעמו בבחי' לפי שהוא בלשון עבר שקבר באָה ותרגומו אַתָּה לָנָא:

(כח) **וַיַּעַן רֵאשׁוֹן אֶתֶם לֵאמֹר הֲלוֹא אִמְרָתִי אֶלְיֶיכֶם | לֵאמֹר אֶל־תַּחֲטְאוּ בַיָּד וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וְגַם־דָּמוֹ הִנֵּה נִדְרָשׁ:**

רש"י: וגם דמו. אתיו וגמין רבויין דְּמוֹ וגם דָּם הִזְקַן:

(כט) **וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי שָׁמַע יוֹסֵף כִּי הִמְלִיץ בִּינְתָם:**

רש"י: והם לא ידעו כי שומע יוסף. מבין לשונם ובכפיו היו מדברים בן: כי המליץ בינותם. כי כשהיו מדברים עמו היה המליץ ביניהם הידוע לשון עברי ולשון מצרי והיה מליץ דבריהם ליוסף ודברי יוסף להם לכן היו סבורים שאין יוסף מכיר בלשון עברי: המליץ. זה משה בננו:

(ל) **וַיִּסָּב מֵעַל־יהֶם וַיָּבֶד וַיֵּשֶׁב אֲלֵיהֶם וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם וַיִּקַּח מֵאֲתָם אֶת־שִׁמְעוֹן וַיֹּאסֶר אֹתוֹ לַעֲבִיָּהֶם:**

רש"י: ויסב מצליהם. נתרחק מצליהם שלא יראוהו בוכה: ויבד. לפי ששמע שהיו מתחרטין: אַת שְׁמַעוֹן. הוא השליכו לבור הוא שאמר ללוי הנה בעל החלומות הלזה בא. דבר אחר נתכונן יוסף להפרידו מלוי שמא יתעצו שניהם להרוג אותו: וַיֹּאסֶר אֹתוֹ לַעֲבִיָּהֶם. לא אָסְרוּ אֵלָּא לַעֲבִיָּהֶם וְכֵין שִׁינְצִאוּ הוֹצִיאוּ וְהֶאֱכִילוּ וְהִשְׁקִהוּ:

(לז) **וַיַּעַן יוֹסֵף וַיִּמְלְאוּ אֶת־כְּלֵיהֶם בָּרֶז וַלְהַשִּׁיב כַּסְפִּיהֶם אִישׁ אֶל־שָׁקוֹ וְלִתֵּת לָהֶם צֶדֶה לַדֶּרֶךְ וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן:**

(מ) **וַיֵּשְׂאוּ אֶת־שַׁבְרָם עַל־חֲמִירָהֶם וַיָּלְכוּ מִשָּׁם:**

(מא) **וַיִּפְתַּח הָאָחֵד. הוּא לוי שִׁנְשָׁר יָחִיד מִשְׁמַעוֹן בֶּן וַיִּגַּל כַּמְלוֹן. בְּמָקוֹם שְׁלָנוּ בְּלִילָה: אִמְתַּחְתּוֹ. הוּא הַשָּׂק:**

(מב) **וַיֹּאמֶר אֶל־אָחִיו הַיֹּשֵׁב בְּסָפִי וְגַם הִנֵּה בְּאִמְתַּחְתִּי וַיֵּצֵא לָבֶם וַיַּחֲדֻרוּ אִישׁ אֶחָיו לֵאמֹר מַה־זֹּאת עָשָׂה אֲלֵהֶם לָנוּ:**

רש"י: וגם הנה באמתחתי. הַסֹּפֶף בו עַם הַתְּבוּאָה: מה זאת עשה אֲלֵהֶם לָנוּ. להביאנו לידי עליה זו שלא הושב אֵלָּא להַתְּעוֹלֵל עֲלֵינוּ:

(מג) **וַיָּבִיאוּ אֶל־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אַרְצָה כְּנָעַן וַיַּגִּידוּ לוֹ אֵת כָּל־הַקֶּרֶת אֲתָם לֵאמֹר:**

(מד) **וַיִּדְבֵּר הָאִישׁ אֲדָנִי הָאָרֶץ אֲתָנוּ קָשׁוֹת וַיִּתֵּן אֹתָנוּ בְּמַרְגָּלִים אֶת־הָאָרֶץ:**

(מה) **וַנֹּאמֶר אֵלָיו בָּנִים אֲנַחְנוּ לֹא הָיִינוּ מְרַגְלִים:**

(מז) **שְׁנַיִם־עָשָׂר אֲנַחְנוּ אַחִים בְּנֵי אָבִינוּ הָאָחֵד אֵינָנו וְהַקְטַן הַיּוֹם אֶת־אָבִינוּ בָּאָרֶץ כְּנָעַן:**

(מח) **וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ הָאִישׁ אֲדָנִי הָאָרֶץ בְּזֹאת אֹדַע כִּי בָנִים אַתֶּם אֲחֵיהֶם הָאָחֵד הַנִּיחִנוּ אֹתִי וְאַת־רַעְיוֹן בְּתֵיכֶם קָחוּ וּלְכוּ:**

(מט) **וְהֵבִיאוּ אֶת־אֲחֵיהֶם הַקְטַן אֵלַי וְאֹדַעַה כִּי לֹא מְרַגְלִים אַתֶּם כִּי בָנִים אַתֶּם אֶת־אֲחֵיהֶם אֲתָן לָכֶם וְאֹת־הָאָרֶץ תִּסְחָרוּ:**

רש"י: וְאֵת הָאָרֶץ תִּסְחָרוּ. תסובבו. וְכָל לְשׁוֹן סוֹחָרִים וְסוֹחָרָה עַל שֵׁם שִׁמְחָרִים וְסוֹבְכִים אַחֵר הַפְּרָקְמָטָא:

(נ) **וַיְהִי הֵם מְרִיקִים שְׂקֵיהֶם וְהִגִּידָה־אִישׁ צָרוֹר־כַּסְפוֹ בְּשָׁקוֹ וַיִּרְאוּ אֶת־צָרוֹת כַּסְפֵּיהֶם הַמָּה וְאֲבִיהֶם וַיִּירָאוּ:**

רש"י: צָרוֹר כַּסְפוֹ. קָשֶׁר כַּסְפוֹ:

(נא) **וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אֹתִי שְׁכַלְתֶּם יוֹסֵף אֵינָנו וְשִׁמְעוֹן אֵינָנו וְאַת־בְּנֵימִן תִּקְחוּ עָלֵי הָיו כַּלְגָּה:**

רש"י: אֹתִי שְׁכַלְתֶּם. מלמד שחשדן שמא תרגוהו או מכרונה כיוסף: שְׁכַלְתֶּם. כָּל מִי שֶׁבָּנָיו אֲבוּדִים קְרוִי שְׁכוּל:

(נב) **וַיֹּאמֶר רֵאשׁוֹן אֶל־אָבִיו לֵאמֹר אֶת־שְׁנֵי בְנֵי תַמִּית אִם־לֹא אָבִינָנו אֵלֶיךָ תִּגַּה אֹתוֹ עַל־יָדִי וְאֲנִי אֲשִׁיבֵנו אֵלֶיךָ:**

(נג) **וַיֹּאמֶר לֹא־יִרְדַּ בְּנֵי עִמְכֶם כִּי־אֲחִיו מָתָה וְהוּא לְבָדוֹ נִשְׁאָר וַיִּקְרָאוּ אֶסֶן בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ־בָהּ וְהוֹדִדְתֶּם אֶת־שִׁיבְתֵי בְנֵינוּ שְׂאוּלָה:**

רש"י: לא ירד בני עמכם. לא קבל דבריו של ראובן אמר בכור שוטה הוא זה. הוא אומר לתמית בְּנָיו וְכִי בְּנָיו הֵם וְלֹא בְּנֵי:

מג' (נד) **וַהֲרַעַב כָּבֵד בָּאָרֶץ:**

(נז) **וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלוּ לֶאֱכֹל אֶת־הַשֶּׁבֶר אֲשֶׁר הֵבִיאוּ מִמִּצְרַיִם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲבִיהֶם שִׁבוּ שִׁבְרוּ־לָנוּ מַעֲט־אֲכָל:**

רש"י: כַּאֲשֶׁר כָּלוּ לֶאֱכֹל. יהודה אמר להם המתינו לזקן עד שתקלה פת מן הבית: כַּאֲשֶׁר כָּלוּ. כִּד שֶׁצִּיאוֹ (וְהַמְתָּרֵם כִּד סְפִיקוֹ טוּעָה. כַּאֲשֶׁר כָּלוּ הַגְּמָלִים לַשְׁתּוֹת מִתּוֹרָגָם כִּד סְפִיקוֹ כִּשְׁשׁוֹת דִּי סוּפּוֹקִים הוּא גָמַר שְׁתַּתֵּם. אֲבִל זֶה כַּאֲשֶׁר כָּלוּ לֶאֱכֹל כַּאֲשֶׁר הֵם הֶאֱכֹל הוּא וּמִתְרַגְּמִין כִּד שְׁצִיאוֹ):

(נח) **וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוּדָה לֵאמֹר הֲעַד הָעַד בָּנוּ הָאִישׁ לֵאמֹר לֹא־תִרְאוּ בְּנֵי בִלְתִּי אֲחֵיהֶם אֲתֹכֶם:**

רש"י: הָעַד הָעַד. לשון התרעה וְשִׁתָּם הַתְּרָאָה מִתְּרָה בוּ בְּפָנֵי עֲדִים. וְכֵן הַעֲדוּתִי בְּאֲבוֹתֵיכֶם. דָּד הָעַד בָּעַם: לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם. לא תראוני בלא אחיכם אתכם. ואונקלוס תרגם אֵלֶיהֶן כִּד אֲחִיכוֹן עִמְכוֹן יֵשֵׁב הַדָּבָר עַל אוֹפְנוֹ וְלֹא דִקְדַק לַתְּרַגֵּם אַחֵר לְשׁוֹן הַמִּקְרָא:

(ס) **אִם־יִשְׁלַח מִשְׁלַח אֶת־אֲחֵינוּ אֲתָנוּ נִרְדָּה וְנִשְׁבְּרָה לָךְ אֲכָל:**

(סא) **וַאִם־אֵינְךָ מִשְׁלַח לֹא נִרְדַּ כִּי־הָאִישׁ אָמַר אֵלֵינוּ לֹא־תִרְאוּ פְנֵי בִלְתִּי אֲחֵיהֶם אֲתֹכֶם:**

(סב) **וְכִסְף מִשְׁנֶה קָחוּ בִידֵכֶם וְאַת־הַכֶּסֶף הַמּוֹשֵׁב בְּפִי אֲמַתְחִיתֶכֶם תְּשִׁיבוּ בִידֵכֶם אוֹלִי מִשְׁנֶה הוּא:**

רש"י: וְכִסְף מִשְׁנֶה. פי שנים כראשון: קָחוּ בִידֵכֶם. לשבור אוכל שמא הוקר השער: אוֹלִי מִשְׁנֶה הוּא. שְׁמָא הִמְמוּנָה עַל הַבֵּית שְׁכַחוּ שׁוּגָג:

(סג) **וְאַת־אֲחֵיהֶם קָחוּ וְקוּמוּ שׁוּבוּ אֶל־הָאִישׁ:**

(סד) **וְאֵל שְׂדֵי יִתֵּן לָכֶם רֶחֱמִים לְפָנֵי הָאִישׁ וְשִׁלַּח לָכֶם אֶת־אֲחֵיהֶם אַחֵר וְאַת־בְּנֵימִן וְאֲנִי כַּאֲשֶׁר שְׁכַלְתִּי שְׁכַלְתִּי:**

רש"י: וְאֵל שְׂדֵי. מעתה אינכם חסרים כלום אֵלָּא תַפְלָה הָרִינִי מִתְּפַלֵּל עֲלֵיכֶם: וְאֵל שְׂדֵי. שְׂדֵי גִּחִיתָת רַחֲמָיו וְכִדִּי הַיְכּוּלָת בִּידוֹ לִתֵּן יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים זֶה בְּשִׁטּוֹ. ומדשו מי שאמר לעולם די יאמר די לצרותי שלא שקטתי מעורי צרת לבן צרת צרת יוסף צרת שמעון צרת בנימין: וְשִׁלַּח לָכֶם. וַיִּפְטֹר לָכוֹן כְּתַרְגוּמוֹ. וַיִּפְטְרוּ מֵאֲסוּרֵי לְשׁוֹן לַחֲפִשִּׁי יִשְׁלַחְנוּ וְאֵינוּ נוֹפֵל בְּתַרְגוּם לְשׁוֹן וְשִׁלַּח שְׁהָרִי לְשֵׁם אַחִים. זֶה שִׁמְעוֹן: אַחֵר. רִיחַ הַקֹּדֶשׁ נִזְרָקָה בּוֹ לְרִבּוֹת יוֹסֵף: וְאֲנִי. עַד שִׁנְכֶם אֶהְיֶה שְׁכוּל מִסָּפֵק: כַּאֲשֶׁר שְׁכַלְתִּי. מִיוֹסֵף וּמִשְׁמַעוֹן: שְׁכַלְתִּי. מִבְּנֵימִן:

(סה) **וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־הַמִּנְחָה הַזֹּאת וּמִשְׁנֶה־כַּסְף לְקָחוּ בִידֵם וְאַת־בְּנֵימִן וַיָּקִמוּ וַיִּרְדּוּ מִצְרַיִם וַיַּעֲמֻהוּ לְפָנֵי יוֹסֵף:**

רש"י: וְאֵת בְּנֵימִן. מתרגמין וַדָּבְרוּ יֵת בְּנֵימִין לְפִי שְׁאִין לְקִיתָת הַכֶּסֶף וְלִקְיִיתָת הָאָדָם שׁוּה בְּלִשׁוֹן אַמִּי בְּדָבָר הַנִּקָּח בִּיד מתרגמין וְנִסִּיב. וַדָּבָר הַנִּקָּח בַּהֲנִיגַת דְּבָרִים מִתְּרַגְּמִין וַדָּבָר:

ט' אַם כִּינִי אֲתוֹן אַחוֹכוֹן חַד. יִתְאַסֶּר בְּבֵית מִטְרַחְכוֹן: וְאַתוֹן אִיזְלוּ אוֹבִילוּ. עֲבוּרָא דְחִסְרִי בְּתִיכוֹן.

כ' וְיֵת אַחוֹכוֹן זַעֲרִיא תִיתוֹ לְתִי, וְיִתְהַמְנוֹן פִּתְמִיכוֹן וְלֹא תִמְוֹתוֹן: וְעִבְדוּ בֵין.

כז וַיֹּאמְרוּ גִבֵּר לֹאחֻהִי, בְּקִשְׁטָא חִיבִי אֲנַחְנָא עַל אַחוּנָא, דְּחִזְזִנָא בְּעֻקָּת נַפְשִׁיהָ כִּד הָדָא מִתְחַנֵּן לָנָא, וְלֹא קִבְּלָנָא מִנֶּיהָ: עַל בֵּין אַתָּה לָנָא, עֻקְתָּא הָדָא.

כח וְאַתְּחַד מְלוֹתְהוֹן, וְכִבָּא: וְחַב לְוַתְהוֹן, וְמִלִּיל עֲמֻהוֹן, וְדָבָר מְלוֹתְהוֹן יֵת שִׁמְעוֹן, וְאַסֶּר יִתִּיה לַעֲבִיָּהוֹן.

כט וַיִּסָּב מִצְּלִיָּהֶם. נִתְרַחַק מִצְּלִיָּהֶם שְׁלֹא יִרְאוּהוּ בּוֹכָה: וַיָּבֶד. לְפִי שִׁמְעַע שְׁהָיוּ מִתְּחַרְטִין: אַת שְׁמַעוֹן. הוּא הַשְּׁלִיכו לְבוֹר הוּא שְׁאֵמֶר לְלוֹי הִנֵּה בַעַל הַחֲלוּמוֹת הַלְזָה בָּא. דְּבָר אַחֵר נִתְכַּוֵּן יוֹסֵף לְהַפְרִידוֹ מִלְּוִי שְׁמָא יִתְעַצְּו שְׁנֵיהֶם לְהַרוֹג אוֹתוֹ: וַיֹּאסֶר אֹתוֹ לַעֲבִיָּהֶם. לֹא אָסְרוּ אֵלָּא לַעֲבִיָּהֶם וְכֵין שִׁינְצִאוּ הוֹצִיאוּ וְהֶאֱכִילוּ וְהִשְׁקִהוּ:

ל' וַיַּעַן יוֹסֵף וַיִּמְלְאוּ אֶת־כְּלֵיהֶם בָּרֶז וַלְהַשִּׁיב כַּסְפִּיהֶם אִישׁ אֶל־שָׁקוֹ וְלִתֵּת לָהֶם צֶדֶה לַדֶּרֶךְ וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן:

כז וַיִּפְתַּח הָאָחֵד. הוּא לוי שִׁנְשָׁר יָחִיד מִשְׁמַעוֹן בֶּן וַיִּגַּל כַּמְלוֹן. בְּמָקוֹם שְׁלָנוּ בְּלִילָה: אִמְתַּחְתּוֹ. הוּא הַשָּׂק:

כח וַיֹּאמֶר אֶל־אָחִיו הַיֹּשֵׁב בְּסָפִי וְגַם הִנֵּה בְּאִמְתַּחְתִּי וַיֵּצֵא לָבֶם וַיַּחֲדֻרוּ אִישׁ אֶחָיו לֵאמֹר מַה־זֹּאת עָשָׂה אֲלֵהֶם לָנוּ:

כט וַיִּבְּרִי אֲדָנִי הָאָרֶץ אֲתָנוּ קָשׁוֹת וַיִּתֵּן אֹתָנוּ בְּמַרְגָּלִים אֶת־הָאָרֶץ:

ל' וַנֹּאמֶר אֵלָיו בָּנִים אֲנַחְנוּ לֹא הָיִינוּ מְרַגְלִים:

לז וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ הָאִישׁ אֲדָנִי הָאָרֶץ בְּזֹאת אֹדַע כִּי בָנִים אַתֶּם אֲחֵיהֶם הָאָחֵד הַנִּיחִנוּ אֹתִי וְאַת־רַעְיוֹן בְּתֵיכֶם קָחוּ וּלְכוּ:

מ' וַיִּדְבֵּר הָאִישׁ אֲדָנִי הָאָרֶץ אֲתָנוּ קָשׁוֹת וַיִּתֵּן אֹתָנוּ בְּמַרְגָּלִים אֶת־הָאָרֶץ:

מא וַנֹּאמֶר אֵלָיו בָּנִים אֲנַחְנוּ לֹא הָיִינוּ מְרַגְלִים:

מז שְׁנַיִם־עָשָׂר אֲנַחְנוּ אַחִים בְּנֵי אָבִינוּ הָאָחֵד אֵינָנו וְהַקְטַן הַיּוֹם אֶת־אָבִינוּ בָּאָרֶץ כְּנָעַן:

מח וַיֹּאמֶר אֵלֵינוּ הָאִישׁ אֲדָנִי הָאָרֶץ בְּזֹאת אֹדַע כִּי בָנִים אַתֶּם אֲחֵיהֶם הָאָחֵד הַנִּיחִנוּ אֹתִי וְאַת־רַעְיוֹן בְּתֵיכֶם קָחוּ וּלְכוּ:

מט וַיִּירָאוּ: וַיִּהְיֶה הֵם מְרִיקִים שְׂקֵיהֶם וְהִגִּידָה־אִישׁ צָרוֹר־כַּסְפוֹ בְּשָׁקוֹ וַיִּרְאוּ אֶת־צָרוֹת כַּסְפֵּיהֶם הַמָּה וְאֲבִיהֶם וַיִּירָאוּ:

נ' וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אֹתִי שְׁכַלְתֶּם יוֹסֵף אֵינָנו וְשִׁמְעוֹן אֵינָנו וְאַת־בְּנֵימִן תִּקְחוּ עָלֵי הָיו כַּלְגָּה:

נא וַיֹּאמֶר רֵאשׁוֹן אֶל־אָבִיו לֵאמֹר אֶת־שְׁנֵי בְנֵי תַמִּית אִם־לֹא אָבִינָנו אֵלֶיךָ תִּגַּה אֹתוֹ עַל־יָדִי וְאֲנִי אֲשִׁיבֵנו אֵלֶיךָ:

נב וַיֹּאמֶר לֹא־יִרְדַּ בְּנֵי עִמְכֶם כִּי־אֲחִיו מָתָה וְהוּא לְבָדוֹ נִשְׁאָר וַיִּקְרָאוּ אֶסֶן בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ־בָהּ וְהוֹדִדְתֶּם אֶת־שִׁיבְתֵי בְנֵינוּ שְׂאוּלָה:

נג וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוּדָה לֵאמֹר הֲעַד הָעַד בָּנוּ הָאִישׁ לֵאמֹר לֹא־תִרְאוּ בְּנֵי בִלְתִּי אֲחֵיהֶם אֲתֹכֶם:

נד וַהֲרַעַב כָּבֵד בָּאָרֶץ:

נז וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלוּ לֶאֱכֹל אֶת־הַשֶּׁבֶר אֲשֶׁר הֵבִיאוּ מִמִּצְרַיִם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲבִיהֶם שִׁבוּ שִׁבְרוּ־לָנוּ מַעֲט־אֲכָל:

נח וַיֹּאמֶר לֹא־יִרְדַּ בְּנֵי עִמְכֶם כִּי־אֲחִיו מָתָה וְהוּא לְבָדוֹ נִשְׁאָר וַיִּקְרָאוּ אֶסֶן בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ־בָהּ וְהוֹדִדְתֶּם אֶת־שִׁיבְתֵי בְנֵינוּ שְׂאוּלָה:

נט וַיִּירָאוּ: וַיִּהְיֶה הֵם מְרִיקִים שְׂקֵיהֶם וְהִגִּידָה־אִישׁ צָרוֹר־כַּסְפוֹ בְּשָׁקוֹ וַיִּרְאוּ אֶת־צָרוֹת